

Plébániai Hírlével

Templomunk búcsúnapját ünnepeltük

November 17-én, vasárnap a délelőtti 10-es szentmisében ünnepeltük templomunk patrónájának, Szent Erzsébetnek főünnepét. A plébánia hittanosainak színdarabja nyitotta meg az ünnepet, amelyben Szent Erzsébet rózsacsodájának történetét elevenítették fel.

Az ünnepi szentmise főcelebránsa Fazakas Márton csornai premontrei apát úr volt. Prédikációját a ferences és a premontrei szentek kapcsolatával indította. Felelevenítette, hogy Árpád-házi Szent Erzsébet és Boldog Gertrúd között rokon kapcsolat volt.

Erzsébet életéből a szegények felé való odafordulást emelte ki. Erdélyben szokás a Szent Antal-cipó sütése, amelyet a legszegényebbeknek adnak a családok. Erdélyiként, Márton apát maga is vitt többször Szent Antal-cipót egy egyedül élő idős néninek szülőfalujában, Lövétén. A hívő közösséget buzdította, hogy Szent Erzsébet példáját követve – aki az udvari szokásokat áthágva is fontosnak tartotta a felebaráti szeretet tettekben történő megvalósulását – merjünk mi is odalépni a leginkább rászorulókhöz. A szentmise végén apát úr megáldotta a Szent Erzsébet-kenyereket, amelyeket minden hívő hazavihetett. Az ünnepi liturgiát követően megtelt a refektórium a misén résztvevőkkel, ahol jó hangulatú, baráti beszélgetéssel, együttléttel folytatódott az ünneplés. (Pados Benjamin)

Karitás-gyűjtés az Aldiban

Plébániánk karitás csoportja 2024. november 16-17-én ismét lehetőséget kapott a Magyar Élelmiszerbank Egyesülettől, hogy rászoruló családoknak tartós élelmiszert gyűjthessen.

A plébánián működő önszorgató csoporttal összedolgozva, valamint a Brenner János Gimnázium pár diákjával sok-sok adományt (lisztet, cukrot, rizst, olajat...) gyűjtöttünk össze. A fiatalok kicsit félve szólították meg az üzletbe betérőket, akik kedvesen fogadták tőlük a szórólapot. A kisgyerektől az idősebb korosztályig tettek kosárkánba élelmiszert; elismerően fogadták a kezdeményezést. Mindenki számára nyilvánvaló, hogy az élelmiszerárak növekedése nincs arányban a fizetésekkel, sokan segélyből, nyugdíjból tartják el a családjukat, ami elég nagy kihívást jelent. Azért is jó dolognak gondolom ezt a fajta összefogást, mert a mai felfogás jórészt az anyagi biztonság körül forog, és felnyitják a szemüket azoknak is, akik nem gondolnak azokra, akik gáz, villany, komfort nélküli lakásban élnek.

A felajánlások szétosztása nemsokára elkezdődik. Ha környezetében ismer nélkülöző, rászoruló embertársat, családot, akinek a karácsonyát megszépítené egy ilyen adomány, kérem, jelentse be a plébánián. (Maitz Rita)

Az orosz-ukrán háború 1000. napján kaptuk ezt a levelet

Nem gondolta senki, hogy ennyi idő elteltével még mindig ebben a helyzetben leszünk – sőt, egyre mélyebben benne. Igazából nem lehet kívülről elképzelni azt, ami ezzel a helyzettel jár.

Mert nemcsak magáról a háborús cselekményekről van szó – abból errefelé nincs sok, hála Istennek. A vasárnapi rakétatámadások itt nem okoztak bajt, és reméljük, hogy nem ismétlődnek.

De ott van a mindennapos rettegés a férfiakért. A körözések. A katona-temetések.

A bujkálások miatt kiesett fizetések. Az állandó feszültségből és a gazdasági bajokból eredő családi konfliktusok. A szétszakadt családok, külön ünnepektől karácsonyok (már a 3.), a külön élt életből következő eltávolodás. A szétrobant családok – ki itthon, ki Budapesten, ki Németországban, ki Angliában. Egy család.

A fiatal lányok hiábavaló párkeresése. A faluszéli focipályákon már csak kisfiúk játszanak. A kimenekülteknek a rettenetes honvágy, idegenség, ideiglenesség (meddig?!). A nagymamák és rokonok hiánya, akikre kicsit rá lehet bízni a gyereket. A kínos ügyintéзések – nyakban a beteg gyerekkel, egyedül. Mert Apa éjjel-nappal dolgozik, vagy nincs itt. A kényszer, hogy összedolgozzanak annyit, hogy az albérletet kifizessék, és teljesen előlről kezdjenek valamit az életükkel.

Az egyedül itthon maradt öregek, akiknek már nincs miért, kiért élni. A gyerekek, az unokák nem jöhetnek haza. Nincs kivel menni az orvoshoz. A csendes vasárnapi ebédek.

A lefejeződött, kulcsembereket veszített közösségek – és a sokszoros terhet cipelő itthon maradtok fáradtsága.

A tanárok nélkül maradt magyar iskolák és óvodák.

A 40-50 évesen kétségbeesetten vezetni tanuló nők tömege. A földeken, az állatokkal dolgozó, piacon egyedül rakódó nők és gyerekek. A teljes kiszolgáltatottság a hatóságoknak.

A bármiféle tervezhetőség hiánya. Áramkimaradások, mindig új szabályozások, még egy csavar a srófon.

Az otthagyt ház, gyümölcsfák, virágoskertek, állatok. A temetők. Az ismerősök. A templom. – A haza. Minden,

amit otthonnak nevezünk. A haza elvesztésének az érzése még a helyben maradtaknak is, akik a népvándorlás miatt már sokszor idegennek érzik magukat otthon.

A jobb jövőbe vetett remény egyre halványabb pislákolása. Ez mind – és még sok minden más, amiről nem tudok írni – ott van az ezer napban.

És mégis megvagyunk, élünk, működünk. Találkozunk, imádkozunk, beszélgetünk, figyelünk egymásra, összezárunk.

Bízunk. Nem logikus bizalom ez, hanem Annak az ígérete, aki azt mondta, hogy az Istent szeretőknek minden a javukra válik.

Próbálunk a rossz történésekre jól válaszolni – valamit megtanulni, növekedni.

Köszönjük az ezer nap minden imádságát, ránk-gondolását, lelki és anyagi segítségét, a menekülők befogadását, a segítségnyújtásokat, az aggódó figyelmet.

Sokak számára megtartó erő, ezt újra és újra hallom.

Áldjon meg az Úr minden imádkozót, segítő, és adja meg a békét a szívünkben, a gondolatainkban és az országainkban! *(egy kárpátaljai nővérünk)*

A színház épület tetejére felkerültek a napelemek

Hirdetések

A múlt vasárnap 173.500 Ft-ot gyűjtöttünk a Karitás javára, köszönjük a nagylelkű adományokat.

November 23-én – **Krisztus Király** Ünnepe előestéjén, a du. 5-ös szentmise után felajánlást végzünk és szentségimádást tartunk.

Az adventi koszorúkészítés **november 30-án**, szombaton du. 14.00-kor kezdődik. Kérjük, hogy részvételi szándékukat az irodán szíveskedjenek jelezni november 30-ig, ahol az alapanyagköltséget (1500 Ft/koszorú) is befizethetik. Hívjuk és várjuk a testvéreket!

November 1-je és 30-a között az esti 17 órás szentmisét elhunytjainkért ajánljuk fel. Továbbra is lehet az elhunytakért végzett esti szentmisére miseszándékot íratni.

Folyamatosan lehet **szentmisét íratni** a 2025-ös évre az irodán.